

a Madárkórház Alapítvány lapja

XIX. évfolyam 3. szám

2024. március

PUSZTADOKTOR MAGAZIN

Hívj, hogy repülhessen!

13600/17

ADJUKÖSSZE.HU Támogatás mértéke:

500 Ft/hívás vagy sms

Varázsceruza

- Móni, írj valamit a Pusztadoktorba! Hiányzol belőle.
- Mégis mit és mikor?
- Valamit. Tegnapra. Lapzárta van.
- Már nem tudok, késő van. Egyébként is mivel, hogyan?
- Ott a Varázsceruzád. Jani majd segít. (Déri János)

“Itt a tavasz. „Nyitnikék”. Nyit az ország is, mi is, és természetesen maszkban indultam vacsoráztatni a fiókákat, ahogyan kell. Este, egyedül, 50 méterre a lakásomtól, magánterületen, de ez a házi szabály is, és így szoktuk meg. Kisrigó csapatunk lépteimet hallva azonnal elkezdte mesélni, mi minden történt aznap. Nem is gondolná ez ember, mennyi élmény belefér néhány órába. Pötyike természetesen, amint nyitottam a kalitka ajtaját már ugrott is ki a vállamra. Furcsa rigócska ő. Egyszerűen szeret a vállamon nézelődni, míg társait megetetem. Megvárja, nem türelmetlen, tudja, neki is jut falat. Mikor először csücsült rám, elmondtam neki, pár nap és mehetnek a nagy kórterembe, csak tanuljanak meg szépen önállóan csipegetni, ez a feltételem. Utána jöhet az ugribugri, a repülési gyakorlatok, ki mit szeretne. Elmeséltem, van ott minden. Fürdőtál, fincsi kukackák, leveles faágak. Minél természetesebb annál jobb alapon, fél bokrokat is behordunk, ha kell. Ezután visszatettem a tesói közé vacsorázni. Megint kiugrott a kalitkából. Megegyeztünk, ülhet rajtam, ehét is rajtam, de nem kakilhat le. Egy tavaszi kabátom van, nem fogom mosni minden nap. Újat meg 1 hétre már nem veszek, hiszen jön a nyár. Nem is kakil le a drága lelke, bámészkodik a magasból, elkotorászik a hajamban. Egyszerűen neki ez így jó. Én nem vitatkozom. (Azt azért elmesélem kedves olvasóink, két hét múlva már rám sem fog ismerni, nemhogy a vállamra ülni. Az élet már csak ilyen.) Ott tartottam, hogy Pötyikével ketten előkészítettük a vacsit és nyúltam egy csipeszért, amivel majd osztogatom a csőröcskébe a finomságot. Csipesz sehol. Semmilyen etető csipesz nincs sehol. Már megint. Vagy még mindig. Hiába van egyik nap

még 12 csipeszünk, másnapra eltűnnek. Biztos vagyok benne, hogy van a kórházunkban egy különös fekete lyuk, csak ez nem fél pár zoknikat, kávéskanalakat, ételes doboz fedőket nyel el, hanem a csipeszeket szippantja magába. Vagy valamiféle titokzatos csipeszvándorlás folyik itt. Mindenesetre nagyon rosszindulatú dolog ez. Na, sebj, kicsenünk egyet a műtőből, amit tilos ám, hiszen doktorunknak is felmegy a vérnyomása, amikor nyúl a csipeszért műtét közben, és nincs a helyén. Miután megvacsoráztam mindenki a csent csipesszel szépen, a lopományt visszavittük fertőtlenítés után a helyére. Pötyike is beugrott tesói közé szundikosárcájukba. Nyunyókájuk nincsen, nem is kértek. És akkor érkezett egy két napos verébfióka. Lila kis kihült testén minden ér látszott, egy szál pihetolluk sincs ilyen fiatalon. Ezer ilyen pici fészeklakót láttunk már sajnos. Azonnal fel kell melegíteni, ez az első lépés. Ha az állólámpa is így gondolja. De eldöntötte, nem fog működni. Hiába kapcsolgatom könnyörögve, miközben a tenyeremben óvatosan melengetem a fiókát. Őt mindez nem érdekli, nem érzi a jéghideg bőrt, az apró szívdobbanásokat. Csak egy tárgy, aki elhatározta nem segít. Becsomagolom óvatosan puha törülközőbe a picit, közben minden jót kívánok az aljas lámpának. Jöjjön a keltetőgép, melegítésre, állandó hőmérséklet tartására tökéletes. Lenne. Működik, igen, csak éppen beállt 35 fokra, és kész. Nem tudom átállítani. Ez így túl meleg, kiszárad a pici. Ezen a ponton már bármennyire jól nevelt az ember lánya, azért kicsúszik a száján néhány szitokszó. Ezeket elmantrázom párszor és rohanok a műtőbe, ott is van lámpa, egy éjszakára jó lesz, amíg találok egy hős férfiút, aki mindent megjavít holnap. A lámpa ott van, működik is, épp egy teknős napozik alatta. Látom, nem nyaralni jött szegény, páncélja tört, az lett összeragasztva, most szárad. Nem

férnek el ketten ott, a teknősnek pedig maradnia kell, különben nem köt meg rendesen a ragacs. Még mielőtt ajtót csapkodva dühöngeni kezdenék, eszembe jut Janika. Drága jó barátunk, kollégánk, évek óta már az égből figyeli a világot. Szinte hallom a hangját: Moncsicsi! Ilyenkor előveszed a csehszlovák varázsceruzát, és megrajzolod, ami kell. Vagy megoldod, felnőtt ember vagy, nem? Igen, az vagyok. Már szaladok is haza tenyeremben verébkével. Kis-lányom ül a habok között a fürdőkádban, apja hüen őrzi. Egy emberként, döbbsen tesz fel a kérdést: Anyus? ! Mit csinálsz maszkban, kabátban, mi van a kezekben? Miközben minden kérdésre választ kapnak, elhelyezkedik a csöppnyi élet a

konvektor előtt. Kap egy puhára bélelt kis kosárcát, amit Zsuzsa, az ügyeskező, tündérlelkű, nem melleleg szintén madármentő barátnőm készített pont ilyen alkalmakra. Lassan átmelegszik a teste, adok neki óvatosan pár apró falatot. Ma éjjel nálunk alszik. Nem ő az első szárnyas szállóvendégünk. Holnapra talán meggyógyul a világ, működni fog minden. Meg aztán ki tudja, lehet, hogy találok a zsebemben egy varázsceruzát.

Németh Mónika”

A címlapon: Németh Mónika fiókéval (Fotó: Déri Balázs)

Németh Mónika
lappantyút enged szabadon

Februárban történt, de így, hogy márciust írunk, valahogy már könnyebb beszélni róla. Arra gondoltam, ezzel kezdem, de nem igazán sikerült. Most sem könnyebb. A magazinnál mi ketten voltunk azok, akik – a vizszejelzések alapján legalábbis – a leginkább meg tudtuk szólítani az embereket. Talán azért, mert volt bennünk valamiféle készség az íráshoz, vagy mert mindketten anyák lettünk, vagy mert a női lélek ilyen, vagy mert egyszerűen csak ilyenek vagyunk, voltunk. Vagy ki tudja. Akárhogy, is, cserélgetem még a múlt és jelen időt. Azért, mert az életnek ezen a

pontján, a jelen és a múlt határán, az élet és a halál mezsgyéjén járva kapaszkodót keres az ember, ha másban nem, a grammatikában. Nem nekem kellene most írnom, és nem ezt kellene írnom....., még csak 39 éves volt. Egy kicsit láthatatlan a látogatók számára, velem nem találkozhattak a bejáratnál, vagy nap közben a kezeléseken. Viszont olvashatták a bejegyzéseit a közösségi felületeken, a sok emoji, szívecske, az apró versek az ő ujjai alatt váltak tartalommal. Esténként, amikor a kórház már bezárt, ő ment a hatosba etetni a kismadarakat, gyakran kislányával, Lillával együtt. Megnézték, rendben van-e mindenki. A madarak iránti szeretete vezérelte az ország másik feléből Hortobágyra, ahol Déri Balázs párjaként talált magának küldetést: ápolni az ég szabad vándorait. Több éven keresztül tette ezt, de sajnos egy súlyos betegség váratlanul megállította. A temetésén Balázs kérésére én egy dallal búcsúztam tőle. Lilla egy vörös vércse elengedésével. A vércsével együtt talán ő is az ég szabad vándorává vált. Elrepült, mint egy sovány kis madár, amelyik a rideg telet nem tudta felkészülten várni, de már nagyon vágyott a meleg, napsütötte délre. Most pedig elrepült, és nem jön vissza többé. De a vércséje igen. Vadászni, szelni a felhőket. Németh Móni. Nyugodj békében!

Veres Hajnalka

Hortobágy mellett ütötte el egy autó ezt a gyöngybaglyot. Sajnos ezen túl a szájában fekély jellegű elváltozást találtunk, amit már nem lehetett kezelni. Elképzelhető, hogy ez vezetett a legyengüléséhez is, ami miatt elszenvedte a balesetet. A téli, kora tavaszi időszakban sok bagolyfaj húzódik közelebb a településekhez, és több alkalom adódik a megfigyelésükre is.

Lakók Szabolcsban

A téli szezon csendesebb, mint a tavasztól őszig tartó időszak. Ilyenkor van időnk értékelni a mögöttünk hagyott időszakot, s jut arra is, hogy felkészüljünk az előttünk állóra. Az idei telünk más volt. A madárinfluenza árnyalta be a mindennapjainkat. A Szabolcs megyei madármentő állomásunkon nem volt idén sem gyanús, sem igazolt fertőzött eset. Ettől függetlenül minden madarat elkülönítettünk. Most, hogy a tavasz már nagyon a sarkunkban toporog, elkezdünk felkészülni. Röpdéinket ilyenkor tudjuk építeni-szépíteni. Kötszereinket rendszerezni és a szükséges tárgyi feltételeket előteremteni. Ebben az időszakban a fagyasztónkat is sikerül támogatónk segítségével megpakolni, hogy a szezonunk elején erre ne legyen figyelmünk. Téli vendégeink: keleti sünből 7 példány, akik vagy nem pihentek le a tél beköszöntével, vagy pedig hamarabb ébredtek meg. Hasonló okokból kifolyólag 2 példány denevér. Ők is szabadok lesznek a következő hónapban. Télen javarészt legyengült egerészölyvek, karvalyok, baglyok, varjak kerültek be mentőállomásunkra, amelyeket gyakran valamilyen végtagi sérülés miatt tovább szállítottunk a Madárkórházba, ahol megfelelő állatorvosi ellátásban részesültek. *Nagygyőri Anna*

Március, a szabadság hónapja

Fent Jakab Ádám András, Hortobágy polgármestere és Fülöp Bernadett, a Hortobágyi Nonprofit Kft. ügyvezetője fekete gólyát enged szabadon, lent fehér gólya szabadon engedése gyerekek és hagyományőrök részételével (Fotók: Mihó László)

Rabok legyünk, vagy szabadok?

Ha a rab gólyát kérdezzük, akkor rab akar maradni. Mi úgy gondoljuk, hogy nem ő tudja jobban. Mi akarjuk jobban tudni, és úgy intézzük, hogy legyen szabad, mert nekünk az tetszik jobban. És nekünk van igazunk. Mert mi magyarok vagyunk és azt tanultuk-örököltük felmenőinktől, hogy a szabadság a legfontosabb. Belénk ivódott. Annak ellenére, vagy pontosan azért, mert az utóbbi évszázadokban ez nem nagyon adatott meg népünknek. Amit elveszít az ember, az a legfontosabb, a legdrágább, amiért akkor harcol a legelszántabban, ha már nincs meg. És harcol akkor is, ha reménytelen. És nem engedünk a 48-ból, nekünk ne mondják meg mások, hogy hogyan éljünk, mit csináljunk, és mit nem. Ez a magyar mentalitás.

De hogy is merem gondolni, hogy a rab gólya nem akar változtatni? Mert tudom, mert látom, 30 éve tapasztalom. A most, március 15-16-17-én szabadon engedett 43 gólya közül e sorok írásakor pár nap elmúltával 26 még itt van a nagyrópde tetején, ahová láthatóan visszakívánkoznak. Itt tartja őket a csoportosítás, az itt maradtak csoportja, a délután 4-kor való etetés, a kényelem, és a megszokás. Mint a galambok, melyek inkább megfogadják magukat a macskákkal, de ott lebzselnek a röpde mellett, ahonnan szabadon lettek engedve. De ők galambok, melyek tudvalevő, hogy visszajárnak oda, ahol otthon érzik, érezték magukat. És ha ez utoljára a Madárpark egyik röpdeje volt, akkor oda. Ezért nem itt engedjük őket el, hanem máshol, ahol pár hét szokás után, ha ott maradnak, nem baj. Háziállatok, erre szelektálták őket. De a gólyákat nem akarjuk háziállatokká nevelni, ami pedig nagyon könnyen megeshik, mint teszik ezt más amatőr madármentők merő jószándékból, akik télen etetik őket, így nem is mennek el, és még a fészket is megépítik helyettük, alkalom adtán még a kaját is a fészkebe hordják! Amikor az erre hivatott valódi szakem-

berek ezt nem helyeslik, akkor jön a hőzöngés. Azután, amikor a házi gólyát leüti az áram, elüti az autó, és ha elvonul, – mert a többiek azért elviszik, – lelövik egy arab országban, vagy ha mégis eljut Afrikába, megeszik a bennszülöttek, nem jön vissza, akkor jön az ajvékolás, hogy akkor inkább el sem kell engedni.

A gólya magyar madár. Nemzeti ünnepeinken, március 15-én érkezik és augusztus 20-án távozik. Nemzeti érték. Hungarikum. (Na még nem egészen az, de azon vagyunk, pályázat van rá.) A nemzeti érzésünk a szabadság elsőrendősége miatt arra készlet, hogy mint minden más mentett vadmadarat, így a gólyát is – nem a valamikori magyar sorson kesergő Tompa Mihály Gólyához címzett verse, vagy Arany János A Rab gólya szeptett szárnyán panaszkodva, hanem sokkal inkább – Petőfi szemével látjuk: *...úgy tekintem én a gólya madarat, mint egyetlen valót, mely egy átálmodott szebb korból fennmaradt.*”

Tudjuk, hogy a legnagyobb kincs a szabadság, és rá kell vezetni rab gólyáinkat, hogy értékén kezeljék azt a kötelezettséget, amelyet genetikai kóddal beléjük vésett az evolúció, és azt a lehetőséget, melyet adunk nekik. Ébredjenek rá, hogy jobb szabadon szárnyalni, mint rabigában senyvedni. Ezért azok számára, melyek fizikailag alkalmasak, repülni, táplálkozni, magukról gondoskodni tudnak, azon túl, hogy nem szelidítettük meg őket, egy olyan felkészítő tréninget biztosítunk, mely amellett, hogy megtaníttja nekik az emberi civilizáció okozta ártalmak elkerülését, rávezeti őket a szabadság utáni vágyra. Ezt úgy érzük el, hogy módszeres zaklatással kellemetlenné tesszük az ittlétüket, és megcsillantjuk a kiharcolt szabadság megérdemelt értékét. Amelyik nem beletörődik, hanem szabadulni akar az emberi környezetből, az elektromosság, a sasok és a látogatók mellől az ismételt hajkurászás után a megfogásból, és sikeresen

elrepül a röpdebe, ahol már nincs zaklatás (egy ideig, mert később mégis van), akkor az utolsó próba a szabadon engedés, amikor legtöbbjük világgá repül. Egy részük, amiknek nincs otthonuk, ami várná őket, azok visszajönnek és egy darabig a környéken bandáznak. Van, amit visszafogunk, ha szükséges: ha hagyja magát. Őket további felkészítés után majd hónapok múlva, legkésőbb augusztus 20-án engedjük megint szabadon.

Volt két pár fiatal, melyet a korábbi évek gyakorlata és a kedvező tapasztalatok szerint nem itt, hanem Halmajon engedünk szabadon pár hétig helyben bezárás, odaszoktatás után, hátha ott maradnak, és fészket raknak ott, ahol korábban is volt fészkek, de ahonnan eltűnt a gólya.

Különös színfoltja volt a mostani ünnepnek, hogy a 43 fehér gólyán kívül egy fekete gólya is visszanyerte szabadságát, melyet *Jakab Ádám* Hortobágyi polgármestere és *Fülöp Bernadett*, a Hortobágyi Npnprofit Kft. ügyvezető igazgatója közösen engedett el. Őket követték unokám és munkatársaim gyerekei által, és az előre bejelentkezett vendégek által elengedett gólyák. Mind elszálltak, felkörüztek. Végül az egyik őszszel hozzánk került darut engedte el *Bihari Dániel* munkatársunk, mely azonnal északnak fordulva, tundrai hazája felé tűnt el a horizonton. Egy másik fiatal darut húsvétkor a tervek szerint *Medgyesi Gergely Árpád*, a Hortobágyi Nemzeti Park igazgatója enged szabadon.

Dr. Déri János

Tanácsok madármentőknek önkéntesüinktől

Könnyen szállítható, tisztítható hordozók, amikkel az átmeneti karanténzás is egyszerű egy kis lakásban

Néhány gyakorlati tapasztalat a madármentő önkéntesi tevékenységem során megéltek közül: Több éve már, hogy sérült, beteg vagy fióka állapotban érkeznek hozzám galambok és annál kisebb termetű madarak. A jószándékú megtalálók igyekeznek minden tőlük telhetőt megtenni, hogy a segítségre szoruló állatok minél hamarabb biztonságba kerüljenek. A megbeszélte időpontban a lakásomra hozzák őket, többségében karton dobozba csomagolva. Mindig izgalmas pillanat, mikor kinyitom a kis csomagot. Vajon ki rejtőzik benne? Kezdetben komoly gondot okozott, hogy lehet biztosítani a karantént egy lakásban?! Na és hol tároljam a madarakat, főleg mikor 5-10 példány is összegyűlik egyszerre? Az elszeparálás legjobb módjá-

nak az erkélyem bizonyult. A téli hideg hónapok kivételével minden madár ott kezd. Akik túl vannak a karantén időszakon, azok bejönnek a lakásba. Először kalitkákkal próbálkoztam, de úgy tűnt, hogy a természetből érkező jövevények nagyon nyugtalanok és nem találnak benne biztonságra.

Szerencsére kezdtek elterjedni a cipzárral működő kisállat hordozók. Többféle méret van belőlük, gyorsan összehajtogathatóak és tárolhatóak, mikor épp nincs rájuk szükség. Na és az sem mellékes, hogy jól tisztíthatóak, moshatóak, fertőtleníthetőek. Tapasztalatom szerint a madarak inkább búvóhelynek érzékelik, mintsem fogságnak. Kílnak belőle, jól szellőzik, de közben biztonságot is ad a megrémült, kiszolgáltatott

állapotba került kis szárnyasnak. Ne felejtjük el, ők a szabadból érkeztek és vadállatok! Töreksem rá, hogy ezt tiszteletben tartsam, ne szelídüljenek meg túlságosan! Igyekszem csak akkor megfogni őket, ha szükséges, minél kevesebbet és minél rövidebb ideig érintkezni velük, mert ők nem házi kedvencnek születtek. Mindegyik személyisége más, és mindegyiket hamar megszeretem, sorsukat a szívemen viselem. A búcsú mindig szomorú, még akkor is, ha sikertörténettel záródik. Bár nehéz pillanat, mikor távoznak tőlem, de hálás vagyok azért a csodáért, amit a velük eltöltött idő jelent számomra.

*Patakfalvy Orsolya
önkéntes
Madárkórház Alapítvány*

Lemaradt a solymász bemutatóról, vagy az egzotikus kisállat simogatóról? Semmi gond! Húsvétkor újra találkozhat velük a Madárkórházban! További érdekes programokért keresse fel facebook oldalunkat, vagy honlapunkat! [facebook.com/madarpark](https://www.facebook.com/madarpark) www.madarpark.hu

Meglepetésvendég a zeszse

Téli madáretetők és kora tavaszi erdei séták meglepetésvendége lehet az idei évben hazánkban az aprócska vándormadár, a zeszse (*Acanthis flammea*). A sokak által kedvelt szürkésbarna, sötéten sávozott aprócska madár nagyjából egy kék cinegével azonos méretű (9-16 gramm). Világos szárnycsíkja, fekete torokfoltja és élénk-vörös homloka jól felismerhetővé teszi.

A mellen látható kiterjedt, élénk-vörös tollazat csak a hím egyedek ismertetőjegye. Magyarországon a zeszse október végétől április elejéig figyelhető meg. Kizárólag északi területeken költ, Észak-Európában, Észak-Ázsiai területeken, és Észak-Amerikában. Nyíresekben, fiatal tobozos erdőkben, füzesekben, örökzöld erdőkben fészkel. A fészket vékony gyökerekből, szá-

raz fűszálakból valamint hánacs-, és nyírfakéreg darabokból építi, majd tollakkal puhára béleli. Általában 4-7 tojást rak. Leginkább apró puha rovarokat, magokat és rügyeket eszik. Téli etetők környékén erősebb csőrű fajok által megtört fekete napraforgót és a kölesfélét fogyaszt. Mozgékony, eleven kis madár, ritkán ül meg huzamosabb ideig egy helyben. Sok esetben megfigyelhető egy-két példánya más madárfajok társaságában, előszeretettel mozog együtt tengelickekkel, zöldikével, csízekkel vagy más pintyfélével, ezért érdemes a nagyobb madár csapatokat alaposabban is megfigyelni. Saját fajtársaival általában kisebb csapatban figyelhető meg, inváziós években (tehát idén is) azonban többszázas csapatai is előfordulhatnak. Inváziója idején leginkább nyíresekben, égeresekben, gázosokban kerülhet szem elé. Tekintettel arra, hogy igen aprócska szürkésbarna, verébszerű kismadár, a zeszse megfigyeléséhez egy biciklis távcső jó szolgálatot tehet. Magyar nevét hangjáról kapta: „zse-zse”, melyet repülés közben ad ki. Természetvédelmi értéke 25 000 forint.

Morvai Szilárd

Ritka, mint a fekete gólya

A fehér gólyát szinte minden magyar ember ismeri a mesékből és az életből is, hiszen a lakott területek madara. Nem véletlen, hogy ilyen sok egyed kerül be hozzánk, mivel "velünk él", könnyű rátalálni. Van egy „testvére” viszont, a fekete gólya, ami ritkább és sokkal rejtőzködőbb is, hazai fészkelő állománya mindössze 200-250 párra tehető. A fekete gólya legkedveltebb élőhelyei a csendes vízfolyásokkal, tavakkal váltakozó erdős területek, melyekből nem hiányoznak az idős hagyasfák, vagy az egykor legeltetett erdőkből visszamaradt

őreg kocsányos tölgyek. Síkvidéken legtipikusabb fészkelőhelyei a fiatal fák sűrűjében megbújó évszázados kocsányos tölgyek. A Madárkórházba bekerült fiatal példányt március idusán engedték szabadon, előtte kapott egy színes gyűrűt, aminek köszönhetően meg tudjuk különböztetni majd fajtársaitól. A madarat szabadon engedése után többször is sikerült már megfigyelni elengedési helyétől délre és nyugatra a Hortobágy folyó mentén. Mivel fiatal madárról van szó, így ebben az évben még biztosan nem fog költeni, de eredeti élőhelyét már megtalálta. (A képen Radnai Míra Júlia látható, a gólyát meggyűrűző madarász a Madárkórházban.)

Konyhás István

... hogy repülhessen

1%

23EGYSZA RENDELKEZŐ NYILATKOZAT A BEFIZETETT ADÓ 1+1 SZÁZALÉKÁRÓL

Az adózó azonosító jele

A név és címadatokat, valamint az alábbi kódkockát csak abban az esetben töltsé ki, ha hozzá kíván járulni az adatok átadásához.

Hozzájárulok, hogy nevemet és postai, illetve elektronikus levelezési címemet az általam megjelölt civil kedvezményezett körbe tartozó szervezettel közöljék. A hozzájárulás nem feltétele az érvényes rendelkezésnek.

Az adózó neve

Az adózó postai levelezési címe

külföldi cím

ország

város/község

közterület neve

közterület jellege

hsz.

ép.

lépcsőház

em.

ajtó

Az adózó elektronikus levelezési címe

Ha valamelyik kedvezményezett számára nem kíván rendelkezni, az arra vonatkozó nyilatkozatot ne töltsé ki. Kérjük, hogy a nyilatkozatokat ne válassza szét abban az esetben sem, ha valamely nyilatkozatot nem töltötte ki.

A civil kedvezményezett adószáma

18557899-1-09

A civil kedvezményezett adószámát akkor töltsé ki, ha 2024. január 1-jétől a NAV honlapján (www.nav.gov.hu) közzétett regisztrációs listában szereplő valamely egyesület, alapítvány, közalapítvány, az előbbi kategóriákba nem tartozó könyvtári, levéltári, múzeumi, egyéb kulturális, illetve alkotó-, vagy előadó-művészeti tevékenységet folytató szervezet, vagy külön nevesített intézmény, alap közül kiválasztott kedvezményezett javára kíván rendelkezni.

A kedvezményezett technikai száma, neve

Ezt a nyilatkozatot akkor töltsé ki, ha valamely **technikai számmal rendelkező kedvezményezett** javára (vallási közösség, kiemelt költségvetési előirányzat) kíván rendelkezni.

Az alábbi nyilatkozatot **kizárólag abban az esetben tegye meg, ha a 2023. rendelkező évi technikai számos kedvezményezettre szóló rendelkező nyilatkozatát vissza akarja vonni és ez évben nem kíván technikai számos kedvezményezettre nyilatkozni!**

A 2023. rendelkező évi technikai számos kedvezményezettre szóló rendelkező nyilatkozatomat **visszavonom.**

Idén is lehet rendelkezni a személyi jövedelemadó 1+1%-áról (regisztrált civil-szervezetnek, + technikai számos vallási közösségnek, vagy a kiemelt költségvetési előirányzatnak) **legkésőbb 2024. május 20-ig, az szja-bevallástól függetlenül is.**

Elektronikus úton (pl. SZJA webes felületén, ÁNYK-ban bevallással együtt az EGYSZA lap kitöltésével, 23EGYSZA nyomtatvány kitöltésével) és **postai úton** (vagy személyesen, illetve meghatalmazott által, aláírt, lezárt borítékban, – mellékelve a meghatalmazást – a NAV ügyfélszolgálatain) egyaránt lehet nyilatkozni.

Adója 1%-nak felajánlásához a rendelkező nyilatkozaton fel kell tüntetni nevét, saját adóazonosító jelét és a kedvezményezett adószámát.

Az 1%-os felajánlás **csak akkor érvényes, ha önnek nincs adótartozása** (személyi jövedelemadó adónemen) és az adóját is pontosan befizeti május 20-ig!

Ha május 20-a után rendelkezik adója 1%-áról, rendelkezését nem fogják teljesíteni.

Adója 1%-val csak egy civil szervezetet támogathat! A nyilatkozatot tegye egy szabvány méretű postai borítékba! A borítékra is tüntesse fel pontosan az Ön NEVÉT, LAKCÍMÉT, ADÓAZONOSÍTÓ JELÉT! A lezárt borítékot a lezárásnál írja alá, s juttassa el a NAV-nak! Kérjük, jelölje be azt a lehetőséget, hogy elérhetőségeit részünkre megküldjék!

Kérjük, támogassa alapítványunkat! Köszönjük!
Bankszámlaszámunk: 5990029-10001868 • Adószámunk: 18557899-1-09

Olvasói leveleket, érdekességeket a következő címekre várunk: madarkorhaz@gmail.com • 4071 Hortobágy, Petőfi tér 6. Állatorvosi, állatgyógyászati területen felmerülő kérdéseiket a fenti címekre várjuk! Megjelenik 26 000 példányban. Hirdetésfeladás, sérült madár bejelentése: madarkorhaz@gmail.com • Tel.: +36 (30) 9435-494; +36 (30) 535-6484 Szerkesztők: Dr. Déri János, Konyhás István, Veres Hajnalka • Tördelés: TerepSzemle Stúdió • ISSN 1788-456X Megtalálható országszerte állatorvosi rendelőkben, állatkertekben, kisállatkereskedésekben, állati áruházakban, megyei könyvtárakban, AUCHAN és TESCO áruházakban, Alfazoo üzletekben és a budapesti METRO szerelvényeken.

